

Predplata u Šibeniku:
Pojedini broj stoji 4 para.
Na kuću 6 para.
Predplata van Šibenika:
na godinu 8 Kr.,
na po godine 4 Kr.

Vlastnik,
izdavatelj i odgovorni urednik:
VLADIMIR KULIĆ.

HRVATSKA RIEČ

Pisma i predplate šalju se ured-
ništvu. — Nefrankirana se pisma
ne primaju. Rukopisi se ne vra-
ćaju. — Oglasi se tiskaju po 20
para, probčna, zahvale, itd. po
40 para redak ili po pogodbi.

Tiskarica
Ivan Sfağlnatz
Trg Sv. Ivana.

IZLAZI SRIEDOM I SUBOTOM.

SOKOLSKO SLAVLJE U VODICAMA.

U nedjelju Vodice su doživjele vanredno slavlje. Vodički „Hrvatski Sokol“ može bit ponosan, što je pri svom svečanom izlazu i pri blagoslovu svog druztvenog barjaka okupio u onoj ubavoj varoši tolike dične Sokole iz raznih mjesta i krajeva mile nam hrvatske domovine. Dan 9. srpnja ostat će u anama Vodicama upisan zlatnim slovima. Zao nam je, što ne možemo radi oskudice prostora pobilježiti redom sve potankosti ove velebne svečanosti. Zadovoljit ćemo se izticanjem glavnih momenata tim više, što znamo, da će druge naše novine donieti posebna izvješća o ovome slavlju.

Uprava „Hrvatskog Sokola“ u Vodicama učinila je upravo i više, nego što je mogla. Svak je ostao zadivljen pripremama i onim uzornim redom, kojim je svečanost obavljena.

Šibenski „Hrvatski Sokol“ sa svojim mandalinskim odjelom, kao najbliži svome najmlađemu drugu, odazvao se s pravim zanosom, te je uz „Šibensku Glazbu“ povukao za sobom u Vodice preko sedam stotina izletnika. Odlazak iz Šibenika bio je imponzantan. Pridružise se braća sokolovi iz Drniša sa svojom glazbom i odaslanci drugih sokolskih druztava, koji još dan prije prispiješe u Šibenik. Bilo ih je iz pokrajine, Banovine i Hercegovine-Bosne, a milo nam je spomenuti među njima D.r. Vinkovića iz Karlova i D.r. Magdića iz Zagreba.

Kaštelanski „Posebni Glazbeni Sklad“ bio je stigao još ranije i krenuo predtečno u Vodice.

Dva parobroda druztva Negri krenuše skupa okolo 9 1/2 sati. Trebalo je unajmiti i treći parobrod. Popoldšnjim izletom krenulo opet mnoztvo svijeta iz Šibenika u Vodice.

U Vodicama Šibenčani nadjoše zadarske izletnike, koji stigoše pa-

robrodom „Krka“. Bilo ih je 140. Zadarski „Sokol“ bio je zastupao svojim odličnim članovima gg. Hubertom knezom Borelli, pjesnikom R. Katalinićem-Jeretovom i g. V. Kisićem.

Dolazak Šibenčana, Drnišana i drugova u Vodice izazvao je cijelu buru oduševljenja. Onakog časa Vodice ne zapamtiti, nit će ikad zapamtiti. — Poredali se, svrstali se Sokoli na dugoj, prostranoj obali, pa uz udaranje svih triju glazba obidjoše cijelu varoš. Sve je bilo uzhićeno, sve klicalo, sve se radovalo, a bezbrojne, mile trobojnice veselo lepšale svuda, kud je god duga sokolska povorka prolazila.

Okolo 11 sati povorka prispijela pred zgradu vodičkog „Sokola“, a za njom, pred njom i uz nju nebrojeno mnoztvo. Tu pri dnu prostrane „Obale“ bio napravljen krasan slavlolik, pod kojim se imao obaviti svečani blagoslov barjaka.

Kad se sve uredilo, nastala tišina; pristupiše kum i kuma: odlična gospa Emka Krstelj pl. Meichsner i čelični rodoljub D.r. Mate Drinković.

Velečastni Don Marko Čorić, vodičanac, kao zamjenik prečastnog kanonika I. K. Vidovića blagoslovi barjak i izreče kratku, ali krasnu besjedu, spominjući vrline i junaštvo vodičana u borbi proti nekrstu i proti narodnim dušmanima.

Nakon blagoslova uze barjak D.r. Vinković, kao podstarešina sokolskog saveza, te ga poslie zanosne besjede, kojom je svakoga zanio, poljubivši ga, predao barjaktaru vodičkog „Sokola“. Glazbe udaraju narodnu himnu „Liepa naša“, nepregledno mnoztvo kliče, sve je oduševljeno veličajnošću momenta.

Kad kum i kuma sadjoše s podnožja slavlolika gromki ih pokliče dočekaše. Sad se „Sokol“ opet poradaše i uz udaranje glazbâ krenuše na „Poljanu“, gdje je sledio defile pred blagoslovljenim barjakom.

Nakon toga povorka se uputila do zgrade „Sokola“ i tu se razišla, da odpočine do banketa.

Na 1 sat po podne skupilo se na određenom mjestu za banket do 1000 uzvanika. U liepu hladu sve je bilo živo, razgovorno, veselo; sve je teklo u najljepšem skladu, na obće zadovoljstvo. Uprava vodičkog „Sokola“, odbor za to ustrojen zaslužuju svaku pohvalu. Vidjelo se, da se tu nije štedilo ni truda, ni muke, ni troška, samo, da sve izpane što ljepše.

Podstarosta vodičkog „Sokola“ g. Pavo Roca, zamjenjujući starostu g. Čorića, koji je bio umoran, brineć se, da svemu dade reda, odpočeo je s nazdravicama. Govorio je iz dna duše; spomenuo je sve razloge, koji ponukovaše vodičke rodoljube, da ustroje „Sokol“, pa se liepo zahvalio svima, koji se odazvahu pozivu na svečanost njegova izlaza i posvete njegova barjaka. Ustanovio je pri koncu red drugih govornika.

Po tome redu ustade prvi za njim zastupnik „Sokolskog Saveza“ D.r. Vinković, koji izreče prekrasnu nazdravicu, ocrtavši zvanje i dužnosti hrvatskog sokolstva i nazdravivši najzad slobodnoj i ujedinjenoj Hrvatskoj.

Za njim probesjedi pjesnik Katalinić na ime zadarskog „Sokola“, i iztiče vatrenim riečima teške okolnosti, u kojima se Hrvati u otudjenom Zadrulalaze. Završi tvrdnjom, da nam je spas i snaga u hrvatstvu i u slavenskoj solidarnosti.

Za Katalinićem ustade pjesnik D. Sirovića, i zanosno izreče svoj pjesnički pozdrav vodičkome „Sokolu“, što ga u podlistku današnjeg broja objelodanjemo. Nastalo burno odobravanje i oduševljenje.

Govorili su i nazdravljali za tim sva ova gospoda: Regner, vodja drniškog Sokola, Dević, Don Čiril Pelajić, naš urednik, Kisić, D.r. Magdić, D.r. Drinković, Škarpa vodja zadarskog Sokola, Kirigin, Donadini i jedan brat Čeh.

Između tih osobito je spomena vrijedna nazdravica našeg urednika, koji je govorio o tužnoj našoj Istri

i predložio nekoliko krasotica, da kupe obol za druzbu Sv. Ćirila i Metoda, a da skupljeni novac bude predan bratu Kataliniću-Jeretovu.

Na njegove liepe rieči odazvahu se krasotice i u tili čas skupiše preko dvjesto kruna.

Nazdravica Kisića takodjer je spomena vrijedna. Govorio je o Mandalinskom seljačkom Sokolu, koji je uzorno uređen i sve to ljepše napreduje, a zasluga ide u prvom redu braću Vlahović, koji se ne tuđe od seljaka, već su s njim uvijek, da mu budu u svem dobri prijatelji. Iznosi ih kao primjer drugoj inteligenciji.

D.r. Magdić i D.r. Drinković govorili su takodjer krasno, iztičući, da nam je u puku sva snaga; puk treba podići i prosvjetlit, pa će bit bolje. Na to je u prvom redu pozvano sokolstvo.

Tekom objeda bijaše sve veselo, neprestano se pjevalo, a u pjevanju izticaoše se naše Mandalinke.

U pet sati po podne bijahu vježbe na krasno uređenoj poljani, gdje je bila podignuta liepa tribina za gospodje i gospodu.

Proste vježbe vježbali su Šibenski, Mandalinski i Vodički Sokol, njih skupa 150. Ove su vježbe iz pale sjajno.

Iza ovih došao je naš miljenik, podmladak, koji je izveo četiri razne figure sa takovom spretnošću, da je svakog zadivio.

Za tim vježbahu na raznim spravama, takodjer na obće udivljenje.

Za ovim vježbao je na preči i ručama odjel Zagrebačkog i Mostarskog Sokola. Koli jedni, toli drugi pokazahu, da su pravi gimnaste i sivi sokoli.

Ovdje nam je iztaknut, kako su se kompetentni izrazili, da se Šibenski Sokol može ponosit svojim napredkom, a nama je reći, da ako napredka i zanosa ima kod sokolaša šibenskih i mandalinskih, to je zasluga u prvom redu vrijednog i neustrudivog učitelja, svršenog pravnik a g. Krasnika.

HRVATSKOM SOKOLU U VODICAMA

O SVJEČANOM MU IZLAZU I BLAGOSLOVU
BARJAKA, DNE 9. SRPNJA 1905.

Utaman jal i natega,
Utaman nada svaka,
Hrvatskoj svijesti zbudjenoj
Ne da se kopat raka!
Sve više smjel nam vijori
Trobojni barjak svet,
Sve više Hrvat spravan je
Za njega trpjet, mriet.

Skočilo naše sunašće,
Stjeralo maglu, tmine,
Bistro nam oko spoznalo
Svu žalost otačbine;
Vjekovi crne nepravde
Robstva i gluhog sna
Osvete danom iztiču,
Srca nam kipe sva.

I borba raste svesilna,
Širi se cijelim krajem,
Zahvaća klijet i polaču;
Uzhitim uzplamajem;
Slobodu žedja zemljica
Kô cvieće rose kap,
Za nju će vazda proteći
Hrvatske krvi slap.

U toj nam borbi vatrenoj,
Sokole dični, smjeli,
U prvim svak te redovim
Od srca vidjet želi, —
Ti da nam kriš prolaze
Kroz protivnika roj,
Preboje sve da srušimo,
Nek prodre barjak tvoj!

Desnicom čilom, otpornom,
Ođvažnom duha snagom,
Treatb će doć do mezava
S vjekovnim našim vragom,
Iz praha slave minule
Novi uzgojit hrek,

Potomcim plod da bude mu
Okrepca, hrana, liek.

Sokole dotle poletni,
Umnažaj jata svoja,
Bez tebe nema obrane,
Bez tebe nema boja.
Širi se svuda otačbom,
Vij gniezda svoja svud,
Sokoliće nam podnjivi,
Razžeži sva'ju grad!

Nad svakim novim gniezdom ti
Naroda genij klikće,
A drhće strepi dušmanin,
Što biesan na te sikće.
S tog slava vama, Vodice,
Što danas na tom tlu,
Provrvi Sokol Hrvatski,
Zanievši mladež svu!
Zdravo nam, druze najmlađi,
Bujaj nam, cvjetaj, rasti,
Okupljaj sve, što priegorno
Narodnoj službi časti;

Visoko i ti uzdigni
Trobojni barjak svet,
Nek zanos za njim probukti,
A padne nehaj klet.

Uz druge krišne Sokole,
Uz milu braću svoju,
Bud' uvijek spravan naći se
Za dóm i rod u boju,
Špašavaj jezik, narodnost,
Braniti toprag svoj,
Sačuvat prava narodna
I biti vazda svoj!

Kroćimo napried bezstrašno,
U srcu ljubav vrelu,
U duši vjeru noseći,
Poštenja znak na čelu,
Da svieću željnog budemo
Uskrsa vrijedni svog;
Kroćimo napried bezstrašno,
S Hrvatima je Bog!

Šibenski „Hrvatski Sokol“.

Svršile vježbe, približava se čas polazka.

Prvi na redu su Zadranjci, koji bijahu srdačno pozdravljeni od onog bezbroja naroda, što se na obali sakupio.

Ovaj pozdrav ima osobito značenje, jer Hrvati Zadarski to zaslužuju.

Šibenčani i Drnišani bilo toliko, da su morali parobrodi ći gori doli, dok se svi moguše ukreat i u Šibenik vratit.

Svi bijahu srdačno od braće Vodičana izpraćeni i pozdravljeni, skupa sa Kaštelanskom glazbom, koja je u istinu svakog zadivila tog dana svojim skladnim udaranjem.

I tako je eto prošlo to slavje, al mi smo osvjedočeni, da će se svi, koji su ovoj svečanosti prisustvovali, rado i sladko sjećati dneva 9. srpnja i ubavih Vodica.

Dobro je rek'o Dr. Vinković: u „Sokolu“ je sve usredotočeno, pa ustrajajući sokolska društva, ustraja se i podize naš narod, da ojačanim mišicam okriepi i oplemeni svoj duh.

Tako radeć, al uvijek samo uz naš dobri i pošten puk, kako je dobro iztakao u svom krasnom govoru vrli Dr. Drinković, mi ćemo bit što prije svoji na svome.

Rodoljubi neka dakle uznastoje svugdje, gdje god mogu, ustrajati sokolska društva. To je danas najpotrebitnije, najzgodnije. Ničim ne ćemo koristovati našoj stvari, koliko širenjem sokolstva i njegove ideje.

Svršavamo s poklikom: Živio najmladji nam drug Hrvatski Vodički Sokol! Živila i napredovala sokolska misao!

Hrvati i Magjarska kriza.

Šibenik, 11. srpnja.

Pod ovim naslovom „Magjarsorszag“ piše: „U političkim hrvatskim krugovima i u novinstvu prati se velikom pažnjom ugarska kriza, a razumije se, da uvidljiviji Hrvati navaljuju na Tomašica i drugove za to, što ovi drže s Bečom i proti Magjarima turaju kola bečke politike. Osobito u dalmatinskom hrvatskom novinstvu sve to jača se iztiče želja, da se Hrvati radi svoje koristi u savezu sa Magjarima bore bečkoj sili. U zadnje doba „Hrvatska Rieč“, koja izlazi u Šibeniku, pisala je dva članka dostojna pažnje. Oba članka pisana su, jer su hrvatski zastupnici htjeli sa hrvatskim zastupnicima na rajsratu i austrijanskim slovencima zajedno držati na 4. srpnja zajednički sastanak. Ipak ova sjednica odgođena je do jeseni.“

Posiie ovih rieči „Magjarsorszag“ prenosi naša dva članka od 21. i 24. lipnja, iztičući važnija mjesta, gdje je govora o savezu Magjara i Hrvata. Prevod je vjeran, što nam je drago, jer se po tomu vidi, da bi Magjari pristali na savez kakav mi zagovaramo. Ali da do toga dodje, treba s naše strane ljudi, koji bi znali i htjeli raditi za narod svoj. Tada bi narod ugovarao s narodom i tako bi se pogodilo, jer takovo ugovaranje ne bi bilo podrženo različitim intrigam.

„Dnevni List“, organ vladine stranke u Banovini, javljajuć da je „Magjarsorszag“ prenio naša dva članka, koja da kulminiraju tobože u aksiomima: „sveslavjanska zajednica proti njemačkoj struji i obustava mržnje Hrvata proti Magja-

rima, te učvršćenje hrvatsko-magjarskog prijateljstva“, nadovezuje:

„Hrvatska narodna stranka je i do sada u dobro shvaćenom interesu hrvatskoga naroda vazda naglašivala nuždu prijateljskih odnosa s Magjarima; prema tome je i udešavala svoj dosadašnji rad i baš radi toga se svendilj izvrgava ostrim napadajima onih, koji kano da su tek sada otkrili svoje patrioitično srce i traže ono, nad čim su se zgražali, dok smo i jer smo mi za istim težili. Nu tako je uvijek, kad se — Paulo prometne u — Saula.“

Na ovo dužni smo dvie tri „Dnevnom Listu“, odnosno stranci, koju on predstavlja. Dakle neka nas čuje.

Da je narodna stranka bila zadojena onim mislima, koje nas vode, ne bi ona bila poslala gosp. Kovačevića u Ministarstvo Fejervariove, ne bi ona bila podupirala Khuenu. Savez, koji mi zagovaravamo nije služba raznim vladam, nego svomu narodu. Narodna stranka nije se toga nikada držala. Ona je uvijek samo služila kao orudje raznih vlad. Ona nije nikad branila svoj narod, i učinila je sve, što je moguće, da se onaj savez, o kojem mi govorimo, omrazi i hrvatskom i magjarskom narodu.

Narodna stranka naglašiva i sada svoje prijateljstvo prema magjarskom narodu, a mi joj poručujemo, da prijateljstva ona nije gojila prema nijednom narodu, nego prema raznim despotičkim vladam, što i današnjim svojim radom dokazuje. Služiti despotičiji nije služiti narodu. Podržavati nad svojim i tudjim narodom despotičiju, to je služba pandura, a ne hrvatskih otačbenika.

Nego ipak sve one griehje, koje je narodna stranka počimila nad svojim narodom, mogla bi ona popraviti, kad bi htjela. Hoće li ona imati u sebi još ljubavi za narod i volje, da što koristna uradi, vidjet će se. Ali, ako ona ne promjeni svoje držanje, koje je nadahnjivano od Khueni, ona će ostat ono, što je bila: pandurska družba sa zahtkom, da štetuje i Hrvatima i Magjarima.

Na znanje izbornicima.

Šibenski nezadovoljnici varaju narod, da sam ja htio da bude novi pazar gdje se sada gradi za uništiti Dubravljane, Danilare, Slinvjane, Boraju i Vrpoljane, a koristiti Crnici.

Ovim upućujem ove seljane na presvj. Gosp. Kot. Poglavara Madirazzu, i on će im kazati, da je baš njegova osobna želja bila, da se pazar uredi na strani grada, gdje se sada gradi.

Nezadovoljnici varaju nadalje narod, da sam ja naredio velike radnje, da uzmognem pokrit pomankali novac, te da ću na svaku hiljadu radnje računati 500 K više, i tako da ću pokriti novce, što manjkaju.

Nezadovoljnici znadu, da pod mojom upravom ne manjka ni novčić, a to se i iztragom dokazalo; ali njima nije do poštenja, ni do istine.

Nezadovoljnici varaju narod, da sam na seoskom zboru u Dubravi rekao: „sve blago dubravsko, uhvaćeno na biranjskom, valja poklati“.

Što sam rekao, dubravljani imaju u pismeno, a to se vrši, jer zakon tako propisuje.

Nezadovoljnici straa napokon narod, osobito sa sela, tako, da svakome, tko njihovim lažim ne vjeruje, priete da neće smjeti u grad dolaziti, osobito ne kad budu izbori. Ovakove tužbe stižu dnevno.

Na sve ovo dužnost mi je obćinare upozoriti: Narod ne treba da se plaši, jer se nezadovoljnici imaju sami čega plašiti. Zakon je za svakoga.

Šibenik, 10/7. '95.

M. Stojić
načelnik.

Izborna kronika.

Danas moramo upozoriti sve pristaše „Hrvatske stranke“ na novu nepodobnost nezadovoljnika, na novu varku crne družbe. U ponedjeljak dieo se po gradu, a osobito po selima štampani nekakav imenik pod naslovom „Izborni odbor Hrvatske stranke“. Pod tim imenikom nema ničijeg podpisa ni nadnevka, te se ne zna sada ni tko ga je izdao, ni tko za nj odgovara, nit gdje je izišao nit za koje mjesto. Taj imenik nije drugo nego nov dokaz zlobe crne družbe, koja još ne prestaje varati, obsjenjivati i zavadjati. Neka znadu dakle svi čestiti Hrvati, koji spadaju „Hrvatskoj Stranci“ i koji su na sastancima u „Sokolu“ izabrali svoj izborni i izvršujući odbor, u kojemu su naš zastupnik Dulibić i načelnik Stojić, da ovaj imenik od ponedjeljka nije drugo nego bezobrazna nepodobština, laž skovana od crne družbe.

U tom imeniku pomiešana su imena nezadovoljnika šibenskih, koji se kupe oko Šarića, Borčila i Rore, sa imenima mnogih, koji su uz načelnika Stojića i zastupnika Dulibića. Crna je družba prisvojila sebi ta imena bezobrazno, uprav lupežki. Al joj ništa ne pomaže. Tko je proti njoj, ostaje vazda proti njoj, makar ga ona svojtatala. Uz ta imena nalazimo u imeniku i talijance i srbe.

Eto s kakovom je mješanim imenā izišla pred narod crna družba, da ga još jednom zavara. Taj je imenik sramota hrvatskom imenu, al za tu sramotu nitko ne odgovara, jer crna družba nije imala srca, da podpiše ikoga na tome imeniku.

Najžešće prosvjedujemo proti takovome oskrvnjivanju svetog hrvatskoga imena!

Odpočele su redom tužbe onih, koji su u imenik crne družbe upisani, a da za to ni upitani nisu bili. — Dočuli smo za negodovanje starog borca g. Mate Bogdanovića Panjkote i g. Ive Pekasa; dočuli smo za prosvjedovanje g. Dallefeste. Što se tiče Srba, čujemo, da će i oni pozvati na odgovornost kremenjačke, što ih upisaše u bezimni odbor bez privole i što ih nasilno tisuše pod hrvatsko ime, na očitu uvredu njihovih političkih čuvstava. Isto budi rečeno i o talijancima.

Nek biraći budu dakle na oprezu, da ne upanu u stupicu nezadovoljnicima. Njima već ništa nije sveto, pa ni tudje političko uvjerenje. Oni svojtataju svakoga, kažu, da je sve njihovo, samo da zavaraju narod, služe se najogavnijim sredstvima, a sve za onu pustu želju i

pohlepu, da dodju opet na obćinu. Ali narod mora to da zaprieči, da ušetka za uvijek crnu družbu na skorim obćinskim izborima, mora da se okupi oko svog načelnika i zastupnika, i tad će znati, da nije zavarana, da ide na izbore pod čistom i svetom zastavom hrvatske stranke. —

DOMAĆE VIESTI.

Za glagolice: — U sjednici 8/7. zastupničke kuće zastupnik Dr. Dulibić interpelirao je ministra predsjednika i ministra nastave glede upitanja državnih organa ove monarhije u pitanje staroslavenskog bogoslužja.

Za selo Krapanj: Zastupnik Dr. Dulibić prikazao je dne 8/7 u sjednici car. vieća interpelaciju glede ustanovljenja brzojavnog ureda, uzpostavljenja parobrodarske svezde i dogradnje lukobrana u selu Krapnju. U obrazloženju iztiče se, da selo Krapanj broji do 1200 duša; da se pučanstvo bavi poljodjelstvom i ribarstvom, a osobito lovljenjem spuga, u kojem se obrtu upotrebljava oko 80 ladja; da pomanjkanje brzojavnog ureda i parobrodarske svezve priči svaki napredak i svaki razvitak obrta spužvarskog, u komu seljani Krapnja nalaze jedini uvjet svome obstanku.

Gosp. Dragomir Koštan, trgovački pomoćnik, našao je jučer u osebici kavane „K. česmi“ preko 1800 K. On je odmah novac predao na Obćinu, koji je bio kašnje predan gospodaru g. Crnogoru, koji ga tu bio izgubio. — Evala poštenjaku g. Koštanu!

Mandalinskom Sokolu stigla je od Namjestništva potvrda pravilnika. Ovih dana birana je uprava. Mandalinski Sokol nije po tome više odjel šibenskoga, već posebno društvo. — živjelo!

Ratno brodovlje ostavilo je našu luku u ponedjeljak jutro. U luci je još krstaš „Zenta“ sa nekoliko topredača i destrojera.

Gosp. Hubert knez Borelli odgovorio nam je posebnim pismom na naše člank, koji su se bavili njim i pokr. poljodj. viećem. Pismo je značajno, pa ćemo ga rado objelodaniti u narednom broju.

Ukr. Doznajemo, da su svi redodržavnici u našim zemljama dobili ukor radi memoranduma o glagolici, a ne samo m. p. o. Perković i Škunce kako „Hrvatska Kruna“ javlja.

Eto, hoće da se tjera mak na konać! Kao da je sve dopušteno proti našem narodu. Ali dokle će biti dovoljno ustrpljenja?

Iz Šepurina nam pišu: I ovamo dodjose jučer agitatori tamošnje kremenjačke stranke neki Luka Fuks i Dolučki glavar u svoje kremenjačke izborne svrhe. Odsjedjose kod posjednika Martina Vlahova i posle malo časa započeše po ulicam i krćimam obavljati svoju misiju, kudeć današnju obćinsku upravu a laskajuć, kako bi nam se nova kremenjačka uprava u svakim potrebam najbolje odzvala. Njihovo laskanje bilo je izvrgnuto ruglu i popravećno zviždanjem, na što stadoše prietiti svakakovom osvetom. Uvriedjen narod njihovim gadnim prietnjama bijaše u čas planuo, a junaci kremenjaci kad uvidješe, da tu ne ima šale, odvozeše se sa gori naznačenim posjednikom lovitit skuše“.

Primili smo iz Zatona izjavu onih, koji bijahu uvršteni bez njihove privole u imenik izbornog odbora družbe Šarić-Rora, ali uz najbolju volju ne možemo ju tiskati u ovom broju, jer nam fali prostora; doniet ćemo ju u narednom.

Naše Brzojavke.

BEČ, 12. Ministar predsjednik Gautsch odlučio je ne otvarati više češke paralelne razrede u Opavi.

BATUN, 12. Revolucija je ovdje uzela mah. Svi su dućani zatvoreni.

ODESA, 12. Mir je podpuno uzpostavljen. Preduzete su sve mjere, da ne bude ponovno narušen.

PETROGRAD, 12. Potvrđuju se izkrcavanje japanske vojske na otoku Sachalinu. Odlu japanske eskadre operira pred Korsakovskim.